

Reformačné listy 19/2017



Sekcia H.E.L.P. - Hnutie evanjelických laických pracovníkov, Evanjelická jednota, o. z.

OBSAH LISTOV:

- ÚVODNÍK
- AKTUÁLNE DIANIE – Po ovocí ich poznáte, otvorený list z r. 2012, odkaz predkov zachováme, bdejte – zamyslenie nad synodou, kto tu klame a kto koho (ne)rešpektuje?
- OPERA HRAD PREPEVNÝ
- REFORMAČNÉ OKIENKO
- OKIENKO MOS – MODLITEBNÁ REŤAZ, VÝZVA ...
- PODPORA, SPOLUPRÁCA, KONTAKTY

(JEŽIŠ RIEKOL:) DOBRÝ ČLOVEK VYNÁŠA DOBRÉ Z DOBRÉHO POKLADU SVOJHO SRDCA A ZLÝ ČLOVEK VYNÁŠA ZLÉ ZO ZLÉHO. LEBO Z PLNOSTI SRDCA HOVORIA JEHO ÚSTA.

Evanjelium podľa Lukáša 6, 45

ÚVODNÍK

Božie slovo je nemenné a platné. Je mocné, ale nedá sa používať iba jednostranne. Nemožno ho priradovať svojvoľne a podľa toho, ako to práve vyhovuje: tomu to a mne toto. Žiaľ, že to robí, snáď už len pre malú hrstku svojich čitateľov, evanjelický týždenník EPST. Vo

viacerých príspevkoch býva Božie Slovo zneužívané na účely zakrývania prešľapov tých, čo kričia: „chyťte zlodeja“. Či sa nám to páči alebo nie, Slovo Božie platí rovnako pre všetkých. Pretože má stále hlboký obsah, je ostré ako dvojsečný meč a jedine ono dokáže rozoznávať pohnútky ľudského srdca. EPST s niektorými príspevkami sa týmto púšťa do zákopovej bitky, lebo sa schováva a obraňuje potrebou informovať evanjelickú verejnosť slobodou prejavu, no len vyvolených a ako vidíme jedných a tých istých, teda jednostranne. Boli sme na synode, čítali sme správu predsedníctva ECAV. A samozrejme počuli komentár k nej v podaní predsedníctva. Takže vieme, o čom píšeme a vieme, o čom píšú v EPST.

Nedáme sa zatahnuť ani do zákopovej ping-pongovej vojny, ba ani *sa nepridáme do toho boja*, do ktorého vyzýval GD v EPST (14. 6.) v rozhovore: Chceli by zamiesť veci pod koberec, ale nejde to, *s mlčiaceou väčšinou tých, ktorí potichu volajú po čistých pomeroch, čistej, zdravej, slúžiacej cirkvi, ktorá je soľou, za našu evanjelickú cirkev augsburského vyznania*. Uvedieme však na pravú mieru dezinformácie, klamstvá a prekrúcanie faktov. Kumuluje sa bezradnosť, lebo sa stupňuje hnev, očierňovanie a zlo. Napriek tomu, že na to, aby sme reagovali na „otvorené listy“ a články, či rozhovory v EPST je potrebné si nájsť dosť veľa času a mať dobré argumenty, vytiahnuť aj staré dokumenty atď., robíme tak. Priznávame sa, že je to veľmi vyčerpávajúce, ubíjajúce, a človeku sa už ani nechce. Veď **človek by chcel v cirkvi konečne normálne žiť**. Uvedomujeme si, že v týchto počinoch bojujeme s veternými mlynmami, a akoby ten boj nemal konca. Práve naopak. Vnímame to? S blížiacimi sa voľbami v ECAV a po tohtoročnej synode naberá na intenzite. Mlyny idú na plné obrátky a vyzerať to tak, že nebudú potrebovať ani opravára – mechanika. ☺

Veríme tomu, že mnohé z toho, čo si prečítate v tomto čísle RL by nemuselo byť vôbec spomenuté, že by to mohlo zostať zabudnuté a hlavne odpustené, lenže čo, keď draví vlci sa vrhli na stádo, ... a pastier mlčí ... necháva ho opustené ... súhlasí?

Evanjelici sa v histórii osvedčili ako rozumní a vzdelaní ľudia. Veríme, že samostatne uvažujúci a kriticky zmýšľajúci evanjelický čitateľ si urobí vlastný názor.

Redakcia Reformačných listov

AKTUÁLNE DIANIE

PO OVOCÍ ICH POZNÁTE

Reagujem na otvorený list pána J. Holčíka v EPST č. 27/2017, v ktorom ostro napáda a kritizuje zostavovateľov Reformačných listov M. Cipciarovú a M. Kováča ako tých, ktorí svojou činnosťou rozbíjajú našu cirkev.

J. Holčík si asi nevšimol, že naša cirkev je rozbitá už pekných pár rokov. Že hlasy, ktoré zaznievajú z Evanjelickej jednoty, Reformačných listov, ako aj zo zborových, seniorátnych, dištriktuálnych konventov a naposledy aj zo Synody sú výkrikom bolesti a frustrácie ľudí, ktorým nie je ľahostajný rapidný úpadok a žalostný stav našej cirkvi.

Som v službe už nejaký ten rok a dovoľm si povedať, že **ešte nikdy neboli vzťahy medzi duchovnými tak rozbité, ako sú teraz. Že ešte nikdy sme nezažívali tak nevraživú atmosféru** na rokovaníach cirkevných grémií, počnúc od zborových presbyterstiev, cez konventy, Generálne presbyterstvo až po Synodu, ako je tomu teraz. Ešte nikdy nebolo toľko disciplinárnych konaní, postihov a súdov, ako je tomu teraz. Ublížilo sa toľkým ľuďom, aktívnym a horlivým farárom aj laikom, ktorí prenikavejšie ako ostatní vedia a chcú to nahlas povedať: **V našich predstavených nemáme pastierov, ale nájomníkov!**

Nakoniec to napriek všetkým nezrovnalostiam vyslovila aj nimnická synoda. Tým, že neodsúhlasila výročnú správu predsedníctva, rozpočet a viacero ďalších návrhov, povedala väčšinou hlasov: My takéto vedenie cirkvi nechceme!

Horekovať nad úpadkom nestačí. Aj to, čo sa odohralo na Synode bolo vyvretím nakopenej frustrácie. Synoda neodmietla to dobré, čo vedenie cirkvi spravilo, ale odmietla sa zmieriť s tým, čo nespravilo – nedalo žiadnu konkrétnu predstavu, čo robiť s týmto žalostným a neudržateľným stavom.

Práve preto stále silnejú hlasy, akým je aj Martin Kováč, že takto ďalej sa už nedá. Že je najvyšší čas to zmeniť. Že my nechceme dôstojne našu cirkev pochovať, ale chceme v nej s radosťou slúžiť a chceme, aby v nej mali svoj duchovný domov aj naše deti a vnúčatá. Práve preto Martin Kováč a mnohí ďalší supľujú to, čo vedenie malo priniesť už dávno – nový program a štruktúru. Čo robiť a ako robiť, aby sa tento negatívny trend zvrátil. A zjednotiť sa v tomto zápase. Toto sa, žiaľ, nestalo.

V druhej časti osočuje J. Holčík Martina Kováča spôsobom: *účelovo ste iniciovali rozdelenie bratislavského cirkevného zboru, sprivatizovali ste lukratívnu časť majetku pre CZ Legionárska, zle nakladáte s cirkevným majetkom, financujete Reformačné listy z príjmov z nájmu ...*

Sú to nezmysly, na ktoré je škoda reagovať, ale keďže sto krát opakovaná lož sa stáva pravdou, tak reagovať treba:

Bratislavský cirkevný zbor sa dlhodobo nachádzal v kríze spôsobenej nezhodami okolo majetku vráteného v reštitúciách. V dôsledku tejto krízy vznikali konflikty na presbyterstvách, konventoch, medzi duchovnými aj laickými pracovníkmi, zbor začal strácať ľudí, ktorí znechutene odchádzali.

Situácia bola neutržateľná.

Vtedy sa zbor rozhodol, že potrebuje krízového manažéra, a že ho musí aj primerane zaplatiť. Výberové konanie vyhral Martin Kováč.

Nakoľko Dúbravka jasne deklarovala, že sa chce od zboru oddeliť a pridala sa aj Legionárska, bolo treba nájsť riešenie.

V tomto Martin Kováč zohral rozhodujúcu úlohu, že napísal projekt rozdelenia zboru.

Na konvente CZ ECAV Bratislava 16. 9. 2012 bol tento projekt schválený návrhom na zriadenie troch samostatných cirkevných zborov a zrušením Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Bratislava 176 členmi zborového konventu, proti bol 1. Ten istý konvent schválil delimitáciu majetku cirkevného zboru ECAV na Slovensku Bratislava na tri novovzniknuté zbory, proti nehlasoval nikto.

Projekt rozdelenia schválili následne aj vyššie COJ.

Legionárska a Dúbravka sa dohodli, že časť majetku, ktorá im pripadla, bude spoločná a poverili Martina Kováča, aby zostavil hospodársku správu.

Za Dúbravku môžem povedať, že to bol dobrý krok správnym smerom. Dnes Dúbravka funguje ako plnohodnotný životaschopný zbor, pribudli noví ľudia, nové aktivity, stretnutia, podujatia, zhodnotili sme budovu kostola viacerými významnými investíciami, ktoré by bez riadneho a normálneho chodu hospodárskej správy neboli možné.

V tejto súvislosti treba jasne povedať, že toľko pertraktovaná záležitosť zámery bytov v Starom meste za byty a dom v Dúbravke, za ktorú bol vtedajší predsedajúci farár Martin Šefranko potrestaný zbavením všetkých funkcií, umožnila, aby cirkevný zbor v Dúbravke mohol vôbec existovať, aby bolo zabezpečené bývanie pre farára a ekonomické zázemie. Keby nebolo tohto rozhodnutia, možno by dnes Dúbravka, ako cirkevný zbor ani neexistovala.

Vtedajšie predsedníctvo ešte spoločného zboru – Martin Šefranko a Stanislav Páťaľ – sa rozhodovali vo veľmi ťažkej situácii, bolo to neštandardné rozhodnutie, ale v súlade

s cirkevnými aj štátnymi predpismi. Zodpovedne môžem povedať, že im išlo o jedno – o Dúbravku, aby mohla normálne a plnohodnotne fungovať. Osobne z toho mali iba obrovský stres, šikanu zo strany vedenia cirkvi a trestné oznámenia vedenia cirkvi a cirkevného zboru Staré mesto. Policajné vyšetrovanie nakoniec preukázalo, že sa neudialo nič protizákonné.

Dnešná **Spoločná hospodárska správa cirkevných zborov Legionárska a Dúbravka** funguje štandardne, hlavne však spolupracujeme na báze dôvery a porozumenia. V budove bývalej Evanjelickej nemocnice je zariadenie Evanjelickej diakonie, ktoré je považované za jedno z najlepších v celom meste a tiež internát pre evanjelických vysokoškolákov. Samozrejme, že prevádzkovať takto nákladné zariadenia by nebolo možné bez komerčných nájomníkov, medzi ktorými je rad ambulancií a zdravotníckych zariadení. Pretože máme niekoľko ďalších objektov, ktoré sú schátrané a potrebujú veľké investície, skoro všetok zisk ide do opráv týchto objektov. Aj keď sa zdá byť príjem z nájmov vysoký, potrebovali by sme oveľa viac na to, aby sme všetky budovy dali do poriadku. Ale postupne príde aj to.

Reformačné listy nie sú financované z nájmu budov.

Zostavovatelia aj prispievatelia to robia zdarma, možno bude v budúcnosti možné prispieť z dobrovoľných príspevkov aspoň tým, čo to potrebujú.

Ja teda takto vidím ovocie toho, čo tak trúfalými a okázalými slovami zhadzuje J. Holčík.

Veľmi rád by som videl ovocie jeho práce, ako predsedu Demokratickej strany, ktorá dnes už neexistuje, ako ministra hospodárstva, ale najmä ovocie jeho práce ako bývalého generálneho dozorca. Lebo, ak náhodou musíme okúsiť z toho, čo nám tu zanechal, trpnu nám zuby a ešte dlho budú.

Varujte sa falošných prorokov, ktorí prichádzajú k vám v ovčom rúchu, ale vo vnútri sú draví vlci. Po ovocí poznáte ich. Či oberajú z trnia hrozno alebo z bodľáča figy? Tak každý dobrý strom rodí dobré ovocie, ale planý strom rodí zlé ovocie. Nemôže dobrý strom donášať zlé ovocie, ani planý strom donášať dobré ovocie. Každý strom, ktorý nerodí dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa. Tak teda po ovocí poznáte ich. Mt 7, 15-20

Ján Hroboň
zborový farár, CZ Dúbravka

Z nižšie uvedeného príspevku **Odkaz predkov zachováme!**, ktorý o bývalej Ev. nemocnici v Bratislave už pred rokmi ako zápis pre pamäť spracovala Prof. Janka Krivošová, je zrejmé, ako sa budova bývalej Ev. nemocnice dostala do žalostného stavu. Zrejmá je aj nevydarená misia Ing. Jána Holčíka (v r. 1994 – 2006 zastával funkciu generálneho dozorca ECAV na Slovensku) v procese revitalizácie bývalej Ev. nemocnice.

Generálny dozorca Ing. Ján Holčík navrhol na Synode ECAV previesť reštituovaný majetok bratislavského ev. zboru Generálnemu biskupskému úradu. Synoda, ktorá je najvyšším orgánom ECAV na Slovensku, tento jeho návrh odmietla.

Ing. Holčík ako generálny dozorca a človek so skúsenosťami

ministra priemyslu SR roky márne hľadal pre Evanjelickú nemocnicu investorov. Čas plynul a bratislavský ev. cirkevný zbor si uvedomil, že nemá zmysel spoliehať sa na Ing. Holčíkom sľubovanú pomoc. Po zvolení Ing. Karola Pavlú za dozorcú bratislavského cirkevného zboru došlo postupne k revitalizácii bývalej Evanjelickej nemocnice.

V súčasnosti je v jej priestoroch aj Stredisko evanjelickej diakonie – Domov sociálnych služieb pre seniorov a ubytovacie priestory pre ev. vysokoškolákov, ktoré využívajú mladí evanjelici z rôznych cirkevných zborov ECAV.

Cirkevný zbor Bratislava Legionárska, ktorý má spoločne s Cirkevným zborom Bratislava Dúbravka budovu bývalej Evanjelickej nemocnice vo vlastníctve sa teší, že majetok, slúžiaci dnes nielen bratislavským evanjelikom, ale aj ďalším členom našej cirkvi (prostredníctvom služby, ktoré koná Stredisko ev. diakonie, aj internát pre vysokoškolských študentov) sa podarilo zachrániť a obnoviť. Odkaz predkov sa podarilo zachovať. Nie vďaka snahám niekdajšieho generálneho dozorcú, ale navzdory nim.

Za ľudí šíriacich dezinformácie o bývalom bratislavskom ev. zbore a jeho nástupníckych zboroch sa modlíme. Veríme, že Pán Boh má moc meniť ľudské zmysľanie i srdcia (1. Mojžišova 50, 20).

**Martin Šefranko, nám. farár,
Bratislava-Legionárska**

ODKAZ PREDKOV ZACHOVÁME!

Na Vianoce v roku 1890 sa na bratislavských evanjelikov obrátilo vedenie cirkevného zboru s výzvou postaviť v Bratislave evanjelický dom starostlivosti. Započúvajte sa aj my dnes do slov, ktorými sa vtedajší farári prihovárali zboru.

Evanjelickí spoluveriaci!

Pred 6 rokmi sa obrátili zbožní, z časti už zosnulí muži so srdečnou prosbou na našich evanjelických spoluveriacich, o to o účinnú podporu kresťanského diela lásky, ktoré bolo určené pomôcť zrejmemu nedostatku nášho zborového života: Išlo o zriadenie evanjelického domu starostlivosti a hľa, prosba našla živý ohlas: Hojnejšie, než sme mohli dúfať, plynuli nám dary, lásky, a to chválime sa tým s osobitým zadostučením - nielen od našich vlastných spoluvereriacich, ale aj takých, ktorí, aj keď boli mimo väzku našej ev. cirkvi, predsa boli za jedno s nami v Tom, ktorý je hlavou, v Kristu. Tu sa dokázalo, že láska je páskou dokonalosti. Toto dielo, Pánom Bohom tak zreteľne požehnané je tu aj keď stále skromne, ale predsa bezpečne a smie určite hľadiť v ústrety krásnej budúcnosti.

Ale tým bol učiný iba jeden krok na ceste milosrdnej a zachraňujúcej lásky. Ďalší ešte treba urobiť. K zaopatreniam starých a nezuživých musí pristúpiť starostlivosť o biednych. Tu síce otvára naša evanjelická nemocnica chudobným v prípade ich ochorenia svoje pohostinné brány, ale aký veľký je počet tých bratov, ktorí ležia zabudnutí a opustení, bez podania ruky a občerstvenia či už v biednych komôrkach, alebo skvostných sieňach rovnako sužovaní telesným utrpením, alebo duševným pokúšaním...! Môžeme sa nazývať kresťanmi, kým nečelíme tejto biede? Nikdy! Veľké dielo vnútornej misie, ktoré sa už 50 rokov koná v materskej zemi evanjelickej reformácie v Nemecku, musí sa už konečne započat' aj medzi nami. Nestačí,

Pozri, kto to hovorí ...

Nad šírením obvinení a krivých výpovedí v EPSt človek krúti hlavou ... A už vôbec nám nie je jasný súčasný postoj brata emeritného gen. dozorcú J. Holčíka. List napísaný gen. biskupovi je svedectvom o nekonzistentnosti názorov jeho autora. V r. 2012 J. Holčík vo svojej kritickosti nenechal na M. Klátikovi ani len jednu "suchú nitku" a v kritike voči nemu sa nijako nebrzdil a verejne ju šíril.

V súčasnosti J. Holčík kritizuje tých, ktorí na aktuálne dianie v ECAV slobodne vyjadria kritický názor, kým voči gen. biskupovi zaujíma – do očí bijúci nekritický postoj.

Prikladáme **Otvorený list gen. biskupovi Mgr. Milošovi Klátikovi, PhD.**, ktorý bol napísaný v r. 2012 krátko pred skončením prvého 6-ročného mandátu generálneho biskupa M. Klátika a verejne rozširovaný v ECAV.

Otvorený list gen.biskupovi Mgr.Milošovi Klátikovi,PhD.

Vážený pán generálny biskup !

Končí sa Vaše 6 ročné volebné obdobie a to je čas, zhodnotiť Vaše pôsobenie ako najvyššieho kňaza – biskupa vo vedení našej evanjelickej cirkvi a v. na Slovensku z môjho pohľadu. Som synom evanjelického kňaza, ktorý mi od malička všetečoval nie len lásku k cirkvi a jej učenia, ale aj mravné zásady pre život. Byť spravodlivým, čestným, ohľaduplným, láskavým a pravdomluvným. Ale vystríhal ma pred pýchou, lakomstvom a milovaniu peňazi. „Koreňom všetkého zla je zaiste milovanie peňazi, po ktorých niektorí zatúžili, tak zblúdili od viery a spôsobili si mnohé bolesti“ 1.Timoteovi 6,10. Nakoľko som bol 12 rokov vo funkcii generálneho dozorcú ECAV a poznám dianie v našej cirkvi, môžem si dovoliť urobiť hodnotenie Vás, ako vrcholného predstaviteľa cirkvi.

Ako farár v cirkevnom zbore Bratislava-Petržalka, urobili ste veľa pre postavenie moderného chrámu a rozvoj cirkevného zboru. Bolo preto pre mňa nepochopiteľné, čo ste vykonali v roku 2005 -2006 pre získanie hodnosti generálneho biskupa. Ale v zmysle Pisma: „Nieto nič tajné, čo by nemalo vyjsť najavo a nič nebolo tak skryté aby nevyšlo na svetlo“ Marek 4,22. Bolo nezlučiteľné s funkciou kňaza, ktorý má nie len hlásať lásku k blížnemu, ale žiť podľa Božích prikázání. „Ak ma milujete, zachovávajúte moje prikázanie“ Ján 14,15. Zabudli ste na tieto slová Pisma. Verejne ste hanobili Predsedníctvo cirkvi a najmä gen.biskupa Prof.Júliusa Fila. Aj zverejnením jeho mena v archívoch UPN, a údajnej spolupráce s ŠTB. Zo spisu nič takého tam nie je. Ale menej je známa Vaša registrácia v zoznamoch UPN – Miloš Klátik, teológ, nekatolíck, ale s pomocou „niekoho“ bol Váš rok začiatený, neskôr sa objavil iný dátum. V spise je ale Vaša ponuka na spoluprácu so zamietnutím s poznámkou : EBF je už pod kontrolou. Zabudli ste na slovenské porekadlo : „Akými zbraňami bojuješ, takými zahynieš“. A všetko sa môže obrátiť proti Vám. „Akou mierou meriate vy, takou vám bude namerané“ Marek 4,24.Vaše ego a túžba po sláve ublížili predovšetkým našej cirkvi. Evanjelici sú zvlášť citliví na prejavy svojich predstaviteľov a registrujú spory vo vnútri cirkvi. Ale to bol len začiatok. Vaše ďalšie kroky boli identické ako v slovenskej politike. Likvidáciou všetkých osvedčených pracovníkov nie len na GBU, ale aj v orgánoch cirkvi. Vaším osobným pričinením bola nastolená diktatúra a cenzúra aj v našom periodiku Evanjelický posol a tým nebol vytvorený priestor pre vnútro-cirkevnú diskusiu. Skromnosť, rozvaha a múdrosť patrili v minulosti k ozdobám biskupov evanjelickej cirkvi od roku 1920. Ale aj v novodobej histórii cirkvi po roku 1989. Môžete sa s nimi porovnávať ? Bohužiaľ, nie. Väčšina evanjelických kňazov a členov cirkvi, ale aj slovenská verejnosť Vás hodnotí ako slabú, nevýraznú osobnosť. Aj preto ten úpadok a nezáujem o cirkev. Vyplýva to nie len z rozhovorov a svedectiev osobnosti nie len evanjelického pôvodu, ktorých je chvala Bohu ešte stále dosť, ale aj zo statistických údajov. Naším problémom je že vyvolení / nie povolani/ sa považujú za spravodlivých. Z toho vyvstáva pýcha, arogancia a odsudzovanie iných. Úprimnosť sa stáva neznámym pojmom. Stále zabúdame, že len vjednote je sila. Intrigárčenie, ohováranie spolubratov a spolusestier, politikárčenie a zlé hospodárenie nikdy nepatrili do našej cirkvi. Za Vášho pôsobenia sa toho nakopilo až-až. „Beda tým, čo vymýšľajú nepravosť, lebo majú moc v rukách“ Micheáš 2,1.

Aj výrok prvého amerického prezidenta Abrahama Lincolna : „Chceš poznať charakter človeka? Daj mu moc!“, vystihuje dnešnú situáciu vo vedení našej cirkvi ! Vy osobne ste pri nástupe do funkcie generálneho biskupa zabudli na slová Pisma : „ Snaž sa o spravodlivosť, pobožnosť, vieru, lásku, trpezlivosť a krotkosť“ 1.Timoteovi 6,11.

Osobne si myslím, že by ste nemali byť vo funkcii ďalšie volebné obdobie.Teraz je len na Vás, brat generálny biskup, ako prijmete tieto moje úprimné slová, lebo vysloviť ľútosť je cnosť každého kresťana.

S úctou

Ing.Ján Holčík,CSc.
generálny dozorca ECAV 1994-2006.

že cirkev svojich údov povzbudzuje ku všeobecnej dobročinnosti: musí mať svojich vlastných poslov, ktorí výlučne stoja v službe pomáhajúcej lásky, ktorí biedu vyhľadávajú v jej ohniskách, ktorí neliečia iba liekmi a ošetrovaním, ale aj utešujúcim príhovorom, úprimnou modlitbou a vôbec zbožnou, láskyplnou účasťou. (Text je skrátenej).

Tieto slová sú natoľko aktuálne, že musia pohnúť srdcom každého bratislavského evanjelika, aby aj dnes na začiatku 21. stor. urobil všetko preto, aby sme v tejto tradícii mohli opäť pokračovať. Preto Vám chceme v chronologickom poradí uviesť kroky, ktoré sa k obnove Evanjelického domu starostlivosti urobili od čias kedy sa nám náš majetok vrátil do vlastníctva.

- **Budovu postavili v r. 1912 - 1914** - podľa projektu H. Schmidta z Viedne (práve mala slávne jubileum) ako diakonský domov - Das Diakonissen Mutterhaus.

- Mala výborných a kultúrnych lekárov, mali sláčikový kvintet, do ktorého

pozývali hrať aj mladého Ľudovíta Reitera.

- Po vojne ju v **50. rokoch** znárodnili aj s lekármi, sestrami, pacientmi, nástrojmi - v plnom chode.

- Bola v nej II. chirurgia - Prof. Šiška, kardiológ Prof. Haviar, tu uskutočnil prvú transplantáciu srdca MUDr. L. Kužela, neskôr sa z nej stal Ústav kardiovaskulárnych chorôb (ďalej UKVCH) pod vedením Prof. Fischera.

- **25. 9. 1996** - Náročná nemocničná prevádzka sa sťahovala do novej, práve dokončenej budovy na Kramároch. A budova EN na Partizánskej sa mala vrátiť cirkevnému zboru. Lekári z UKVCH napísali odvolanie proti reštitúcii, že so zapísaním na list vlastníctva CZ budú súhlasiť iba ak budova EN bude naďalej slúžiť pooperačnej rehabilitácii srdcovo - cievnych pacientov. Potom odvolanie stiahnu.

- **24. 10. 1996** - Presbyterstvo CZ urobilo všetky kroky na získanie budovy. JUDr. Darina Michalková dovedla súdne konanie o Evanjelickú nemocnicu do úspešného konca.

- **18. 12. 1996** - Predsedníctvo CZ: Mgr. J. Hroboň a dozorca Ing. S. Gajdoš na pokyn GBÚ zvolali presbyterstvo na ktoré prišli gen. biskup Dr. Július Filo a JUDr. Roll ml. s jediným bodom programu:

- EN potrebuje silných zahraničných investorov.

Kvôli presnosti budem citovať zápisnicu: **"Brat biskup apeloval na využitie vlastných zdrojov pre využitie Evanjelickej nemocnice v Bratislave. Informoval o dvoch interných poradách na Generálnom biskupskom úrade (ďalej GBÚ). Idea vytvoriť s.r.o. pre využitie evanjelickou cirkvou (ECAV) ... prevádzku nemocnice bude zabezpečovať manažment, ktorý bude bdiieť nad charakterom nemocnice ... Do 20. 12.1996 (teda za dva dni!) je potrebné dať návrh na Ministerstvo zdravotníctva SR. Spoločnosť s r.o. budú tvoriť tri subjekty - GBÚ, Evanjelická diakonia a bratislavský zbor".** Doslovný citát generálny biskup: ... „**pokúsme sa spolu s CZ Bratislava a GBÚ ísť do toho. Súhlasíme s evanjelickým smerovaním EN. GBÚ však nedáva žiadne konkrétne finančné záruky. Môže sprostredkovať pomoc cez svoje kontakty v zahraničí. CZ bude mať 51 % účasť, GBÚ 49 %.**"

Pred presbytermi sa takto vykreslila predstava nemocnice, ktorá bude pracovať ako hodinky, hoci v tom čase sa už

nemocnice zadlžovali, niektoré sa začali rušiť, novostavba nemocnice na Rázsochách sa zastavila. Akciovka sa na presbyterstve odhlasovala. Vraj Ministerstvo zdravotníctva SR ju naďalej chcelo využívať.

Neskôr sa zase spochybňoval záujem ÚKVCH o budovu. Ale ak by lekári ÚKVCH nemali seriózný záujem užívať budovu, z akého dôvodu by sa boli odvolávali ?!

Záverečné uznesenie presbyterstva znelo: Presbyterstvo CZ Bratislava súhlasí s prípravou Obchodnej spoločnosti EN v spolupráci s ECAV. Poveruje ECAV, aby podala žiadosť o zaradenie EN do siete nemocníc, poveruje predsedníctvo CZ spolu s GBÚ a Diakoniou pripraviť organizačný a finančný plán na zriadenie EN.

20. 2. 1997 - Súd rozhodol v prospech CZ .

Sestra presbyterka Orná sa v rozprave vyslovila za uzatvorenie dobrej nájomnej zmluvy a upozornila hlavne na nevýhody vytvorenia spoločnosti s r.o. pre náš CZ.

Preto zborové presbyterstvo navrhlo vytvoriť komisiu odborníkov, ktorá vypracuje fundovaný návrh pre CZ ako vlastníka najvýhodnejší.

6. 5. 1997 - MUDr. R. Synak oznámil, že ÚKVCH sa vysťahoval, budova ostala prázdna, je dôležité ju čo najskôr zabezpečiť, aby nedošlo počas zimy k devastáciám.

Citát zo zápisnice: **"GBU hľadá kontakty na výhodnú pôžičku v cudzine, rysuje sa možnosť využiť podporný program z EÚ a možnosť kúpiť určitú časť použitého vybavenia z Nemecka".**

Uznesenie: Zborové presbyterstvo po prerokovaní a zvážení predloženého návrhu reštitučnej komisie súhlasí so založením právnickej osoby Spoločnosti s r.o., ktorá bude pripravovať prevádzku EN, ako jej polovičný spoločník s vkladom 50 000,- Sk. Bude dbať na to, aby nebolo ohrozené vlastníctvo nehnuteľnosti a jej technický stav.

- **2. 10. 1997** - ÚKVCH stiahol odvolanie. Podľa súdneho rozhodnutia EN bola definitívne vrátená CZ a zároveň už „**prebieha fyzické prevzatie objektu**“.

- **14. 1. 1998** - ... odborná komisia na výber kandidáta na prenájom mala spolu 14 členov ...

- **18. 2. 1998** - Brat MUDr. R. Synak, člen výberovej komisie, informoval, že zo 4 záujemcov o investovanie v budove EN a jej následné využitie výberová komisia určila toto poradie: 1. francúzska spoločnosť, 2. vertebrológia, 3. Prof. Bartko a kolektív lekárov, 4. poisťovňa Dôvera.

- **23. a 30. 9. 1998** - Budova už bola viac ako rok prázdna. Na zasadnutie presbyterstva prišiel generálny dozorca Ing. J. Holčík a prehlásil, že **"EN, o ktorú prejavila záujem a vyhrala výberové konanie francúzska holdingová firma, bude v prechodnom období, do začatia rekonštrukcie, sama financovať (130 mil. Sk stavebné práce a 30 mil. elektroinštalácie)".**

- **11. 11. 1998** - Do tohto dátumu sa neozval nik a tak CZ vyzýva francúzsku spoločnosť, aby dala odpoveď.

- **18. - 19. 11. 1998** - Starostlivosť o budovu a minimálny chod nemocnice bude stáť mesačne 300 000.-Sk, čo GBÚ sľúbil refundovať cez svoju organizáciu Reformatu. (Reformatu je spoločnosť s r.o., ktorú založilo gen. presbyterstvo za účelom spravovania majetku GBÚ).

- **22. 12. 1998** - Bola budova EN protokolárne odovzdaná CZ. Prevzatie podpísali br. zborový dozorca Ing. S. Gajdoš a gen.

dozorca Ing. Ján Holčík. Bolo konštatované, že CZ preberá budovu v dobrom stave.

- **28. 6. 1999** - Reformata začala strážiť objekt. Pretože pracovníci Reformaty nevy pustili vodu z ústredného kúrenia, v prvú zimu popraskali rúrky a zaplavilo suterén.

Výsledkom bolo konštatovanie, že akreditáciu sa nepodarilo získať, že náklady bude platiť CZ, že GBÚ vynaložil maximálne úsilie získať investora, ale náklady bude platiť CZ.

- **14 - 2. 2000** - Na presbyterstve gen. dozorca Holčík *"... informoval, že francúzsky partner odstúpil od zmluvy na rekonštrukciu EN. Vraj prejavili záujem americkí partneri, ktorí by mali záujem prebudovať EN na nadštandardný neštátny objekt, zabezpečujú prostriedky, chcú mať majoritnú účasť a očakávajú z našej strany založenie spoločnosti s r.o., s podielom CZ a GBÚ. Americkí záujemcovia sa vyjadria do 15. 3. 2000..."*

- **22. 2. 2000** - Na mimoriadnom presbyterstve nám gen. dozorca Holčík oznamoval svoje zásluhy, ako *"... sám chodil na Ministerstvo zdravotníctva SR až 37 krát, kým sa mu podarilo vybaviť zaradenie EN do sústavy zdravotníckych zariadení" (žiaľ bez úspechu).*

- **26. 2. 2000** - Výročný konvent: Brat Holčík prečítal uznesenie z mimoriadneho zasadania presbyterstva s odporúčaním založiť spoločnosť s.r.o. na rekonštrukciu EN.

- **7. 12. 2000** - Gen. dozorca opätovne prezentoval nových investorov. Svoje plány na využitie nemocnice prišli prezentovať dve skupiny: firma SIRR zo Stuttgartu a skupina lekárov okolo prof. Bartka.

- **13. 2. 2001** - Ďalšie rokovanie gen. dozorca a gen. biskupa o získaní bankového zabezpečenia francúzskej firmy sa má uskutočniť 23. 2. 2001.

- **1. 4. 2001** - Reformata prestala strážiť spustený objekt v ktorom sa počas jej činnosti usadili bezdomovci a narkomani.

- **21. - 23. 6. 2001** - Opätovne na synode gen. dozorca Holčík predniesol obsérnu správu aj o EN, z ktorej iba pár citácií: *„stále len rokujeme so zahraničnými investormi, ktorí, ako sa zdá, sa celkom vážne zaoberajú myšlienkou revitalizácie ... Projekt predpokladá zriadenie špičkovej polikliniky, lôžkovú časť cca 80-100 postelí so zameraním na mikrochirurgiu a ortopédiu. Časť objektu cca 1/3 ... ako penzión, resp. hospic s cca 80-100 lôžkami, s využitím služieb Evanjelickej diakonie.*

Návrh gen. dozorca Holčíka na uznesenie synody

k Evanjelickej nemocnici (citát):

- *Rokovať s francúzsko-nemeckým konzorciom o možnosti revitalizácie EN. V prípade kladného stanoviska MZ SR založiť „Evanjelickú nemocnicu a.s.“*

- *Rokovať s vlastníkom nehnuteľnosti EN – ev. a. v. cirkevným zborom v Bratislave o:*

a/ podielovom vstupe do založenej spoločnosti

b/PREVEDENÍ MAJETKU GENERÁLNEMU BISKUPSKÉMU ÚRADU.

Na základe zásahu predsedajúceho farára CZ Borisa Mišinu synoda tento návrh odmietla. Napriek tomu, vidíte ako blízko bolo rozhodnutie o nesvojprávnosti nášho CZ? Táto situácia bola taká vážna, že predsedníctvo a niektorí presbyteri, ktorí si uvedomovali, že nás chcú pripraviť o majetok nielenže nemohli spávať, ale ich dôvera v ochotu a bratskú pomoc vyšších cirkevných organizačných jednotiek bola otrávená do základu.

- **18. 2. 2002** - Rokovanie a zmluvy o prenájom EN

s Poľnoprofitom.

- **23. 2. 2002** - Na výročnom konvente sestry Žemlová, ktorá má na GBÚ na starosti zahraničie: *"Vystúpila s názorom, že CZ sa nedokáže postarať o reštituovaný majetok tak, ako treba ... Vytkla konventu, že nesúhlasil s tým, aby CZ areál EN zveril GBÚ, aby sa uchovala pre budúce generácie. Je to veľká škoda, keď stratíme tento objekt len preto, že chceme o ňom rozhodnúť my sami".*

- **2002** - Opätovne ďalší nový projekt z GBÚ, ktorý v pomerne podrobnej písomnej forme predstavil gen. dozorca Holčík: v budove EN sa má zriadiť domov dôchodcov exkluzívneho typu, kde mesačné nájomné bude cca 20 000,- SK. Uviedol aj príklad, ako si dnešný dôchodca zaistí financie na toto nájomné –napr. predá svoj byt za 1,5 mil. Sk a pridá aj svoju penziu. Takže ročný pobyt ho vyjde na cca 250 000 Sk. Presbyterstvo s takýmto návrhom samozrejme nesúhlasilo.

Medzitým televízia natočila šot s bezdomovcami, ktorých redaktorka sama vyzvala, aby v budove z parkiet urobili ohník. Pričinili sa o novú „slávu“ EN a nášho CZ.

- **V marci r. 2004** - Predsedajúci farár a časť presbyterov vedomá si osobnej zodpovednosti našla nového dozorca a zbor začal konať. Predovšetkým sa zabezpečila budova EN.

Nový dozorca VYSVETLIL ZBORU, že jedine vlastník teda - CZ sa musí starať o svoj majetok. Vymenil investorov za evanjelických remeselníkov z východného Slovenska a o budovu sa začal profesionálne starať. Spolu s brigádami cirkevníkov sa vyčistila budova, opravila strecha, infraštruktúra a ďalšie. Budova sa rozdelila na tri časti a začala sa systematicky postupne opravovať. Výsledok práce počas dvoch rokov je už jasný každému. Tretina pôvodného objektu je prenajatá zväčša inštitúciám, ktoré plnia sociálne ciele. Druhá tretina budovy bude dokončená do leta tohto roku.

Začala rekonštrukcia tretej rozhodujúcej časti - domova pre seniorov. Takto sa nie slovami, ale činom naplnili slová našim prednesené našim dozorcami pri uvedení do funkcie: „Netreba vymýšľať nové využitie budov, stačí nám vrátiť sa k zámerom našich evanjelických predkov, ktorí nám tieto budovy zanechali.

Preto sme sa vrátili aj k pôvodnému názvu tohto komplexu z roku 1890: **Evanjelický dom starostlivosti.**

Myslím, že najkrajším záverom môjho príspevku budú slová zo záveru listu, ktorým sa predsedníctvo CZ v Bratislave v roku 1890 obracalo na svojich členov:

- *založiť v spojení s našou nemocnicou ústav pre diakonisy, ktorý by bol povolaný stať sa raz materským domom pre celé Uhorsko. Predbežne chceme začať s dvoma až troma sestrami, ktoré by boli činné čiastočne v našej nemocnici, čiastočne aj v súkromných domoch ako ošetrovatelky nemocných. Výbor, ktorý bol poverený velebným konventom vykonaním zbierky, obracia sa teraz na Vás, evanjelickí spoluveriaci a prosí:*

Otvorte svoje srdcia a ruky! Pomáhajte budovať toto posvätné dielo!

Pomáhajte budovať láskou svojho srdca, darími svojich rúk! Spomeňte si na slová svätého Písma: „Nezabúdajte na dobročinnosť a na zbierky, lebo v takých obetiach má Boh záľúbenie“ (Žd. 13, 16). Ako aj keď Spasiteľ hovorí: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto najmenších bratov, mne ste urobili“ (Mt. 25,40). Tak je láska k blížnemu napokon láskou k samému

Pánovi. A milovať Krista, poznať lásku Kristovu je nad všetky známosti (Ef. 3,19).

Vždy znovu ma fascinuje čínorodosť a obetavosť predkov. Okrem kostolov postavili školy, ba aj internát pre mládež, aby bola múdra a nemocnicu pre chorých a domov pre tých, ktorí sa už o seba nemôžu postarať. Modlime sa a pracujme tak, aby sme toto skvelé dedičstvo predkov zachovali a zveľadené odovzdali potomkom. Tak nám Pán Boh pomáhaj!

Prof. Ing. arch. Janka Krivošová
prevzaté z internetu

Zamyslenie nad Synodou 2017 v Nimnici.

BDEJTE, STOJTE VO VIERE, ZMUŽILÍ A SILNÍ! **(1KOR 16: 13)**

Koľko varovaní apoštol Pavel vedel zabaliť do jednej vety Korintánom. Stojte na stráž! Buďte opatrní, bedliví. Buďte zmužilí a silní. Preklad z originálu tiež ponúka vyjadrenie: "majte neustále otvorené oči!". Nezáleží ako parafrázujeme text, podstatou zostáva, aby sme žili ako nás Kristus povolal život žiť, lebo sme vystavení nebezpečenstvám zla.

Satan neustále hľadá príležitosť, aby sa nám dostal pod kožu, aby nás zmiatol vo viere; aby nás zničil fyzicky, emocionálne, intelektuálne, duchovne, každým možným spôsobom a vonkoncom mu nezáleží, kde sa v živote práve nachádzame. Čím bližšie sa cítime k Bohu, na ceste našej viery, čím obetavejšie pracujeme pre Jeho Kráľovstvo, tým tvrdšie satan na nás útočí. Útočí na našu integritu, na našu osobnú vieru, na náš osobný vzťah s Bohom. Satan má perfektnú misiu: nielen zničiť náš život, ale doslova zničiť našu vieryhodnosť a podstatu.

Viete, kde satan najusilovnejšie pracuje? V Kristovej cirkvi. Keď ju nemôže destabilizovať, tak vytvára chaos, aby čistota evanjelia bola naštrbená, aby chaos vytváral nepokoj, nešvár, nesúhlas, vtedy vie, že je na dobrej ceste rozložiť Kristovu cirkev. Neexistuje pre satana väčší cieľ, ako je Kristova cirkev. Buďte na stráž. Bdejte!

Pán Ježiš dlho zápasil so satanom až sa čaša trpezlivosti naplnila a rázne povedal: Odíď odo mňa! Synodáli rozhodli neprijať Správu o činnosti Predsedníctva ECAV na Slovensku, čím jasne vyjadrili nedôveru tým, ktorí ju predkladali. Neprijali rozpočet, čím jasne vyjadrili, že úrad sa stane od 1. januára nefunkčným. Evanjelická verejnosť na Slovensku ako aj v zahraničí očakáva, že k 31. decembru 2017 sa vedenie ECAV na Slovensku vzdá a konečne nastane čas budovania najväčšieho kráľovstva, aké kedy existovali, Kráľovstva Božieho v pokoji a láske.

Dušan Tóth

KTO TU KLAME A KTO KOHO (NE)REŠPEKTUJE?

V druhej polovici 2014 sa stala tzv. kauza Beckov. Prostredníctvom klamstiev a ohovárania, vymyslených rečí proti farárke a očierňovania, viedla cesta ku jej „nekandidovaniu“. V tejto kauze bolo hlavne veľa nerešpektovania a porušenie cirkevnoprávných predpisov. Z koho strany, si prečítate v tomto príspevku. Kauza zasiahla cirkevný zbor, moju rodinu aj mňa samú ako blesk z jasného neba. Bola to rana – od chrbta. Podpásovka. Nečakaná. Tvrdá. Zraňujúca. ... Tá rana hlavne vôbec nemala príšť. Priniesla bolesť a nepokoj. Ale niekto proste chcel ...

Toto je reakcia na nepravdivé informácie uvedené v rozhovore s gen. dozorcom (ďalej GD) Imrichom Lukáčom, lekárom – neurochirurgom zo dňa 14. 6. 2017, s názvom Chceli by zamiesť veci pod koberec, ale nejde to.

Pýtam sa, bratia a sestry, **uveril čitateľ uvedenému?** Lebo nepoznajú fakty a nemajú s čím porovnávať, nezostáva mu nič iné ako veriť. A myslí si svoje. Nenápadne sa stotožňuje s pisateľom, a aj on začne v duchu „*viest boj s nebezpečnou infekciou*“ (cit. br. Lukáča). Ale – AK JA SPOLU S CIRKEVNÍKMI V CZ BECKOV (AJ V Z BECKOVA AJ Z KÁLNICE) A S MOJOU RODINOU SME ZAKÚSILI, AKÚ SILU MÁ AROGANTNOSŤ A MOC CIRKEVNÝCH PREDSTAVITEĽOV, AK VIEME, AKO SA SKUTOK STAL, AKÁ BOLA VŔLA ĽUDU, AKÁ NAOPAK BOLA NEOCHOTA VRCHNOSTI, AK SME SI NA VLASTNEJ KOŽI ZAŽILI CIRKEVNÉ „PEKLO“, PORUŠOVANIE A PREKRÚCANIE ZÁKONOV, AK POZNÁME PRAVDU A FAKTY O TOM, AKO TO NAOZAJ BOLO – ale v EPsT si prečítame pre nás totálne nové, ale nepravdivé informácie – **nemôžeme uveriť týmto rečiam.**

Na základe predložených informácií od GD si čitateľ môže vytvoriť predstavu, že autor veľmi dobre pozná situáciu v CZ Beckov, že mu išlo a ide o dobro a o budovanie zboru. Pomyslí si, že GD v CZ Beckov bol, navštívil ho v tej najkrušnejšej chvíli – teda v r. 2014, že tu tak občajne ľudsky pomohol farárke, ktorá však aj napriek tej „výdatnej pomoci“ sa neprestáva

OSLAVY NA DEVÍNE

Dňa 5. júla t. r. sa uskutočnili oslavy Cyrila a Metoda na Devíne.

Na Synode v Nimnici generálny biskup Miloš Klátik avizoval, že premiér, arcibiskup Zvolenský a on oznámia verejnosti, že došlo k dohode medzi štátom a cirkvami na novom **zákone o financovaní cirkví**, no nič také sa nekonalo.

V úvodnom vystúpení sme počuli primitívne vystúpenie v štýle národného socializmu. Fico sa opäť snaží prevziať voličov SNS, tak ako sa mu to už podarilo za predsedu SNS Jána Slotu, preferencie SMERu už budú iba klesať.

V sterilnom príhovore generálneho biskupa neodznalo nič podstatné, iba pripomenutie 500. výročia reformácie. Je hanebné sa zúčastniť akcie, na ktorej v prvom rade sedia korupčníci. Ak som sa v živote nemohol vyhnúť prítomnosti Mečiara alebo Fica, tak som sa takej akcii nezúčastnil. Podporovať svojou účasťou a príhovorom niekoho, kto nie je hodný úcty je úbohé. Pripomína to evidentne 50te roky, keď cirkev slúžila komunistickej zvrhlosti. Keď si pripomíname 500. výročie reformácie, tak pamätajme na tých, čo za svoje vierovyznanie a presvedčenie položili život. V tejto dobe by určite neboli v umelo vytvorenej a nič neriešajúcej sociálnej rade vlády (nemá žiadnu oporu v legislatíve), nemlčali, nezúčastňovali sa národno-socialistických zrazov primitívnej vládnej moci, ale by sa určite ozvali!

MOR HO!

Luboš PASTOR
dozorca Košického seniorátu

ktorá však aj napriek tej „výdatnej pomoci“ sa neprestáva „stavať na zadné“, a za ten svet nechce a nechce poslúchnuť, podriaďiť sa, rešpektovať nadriadených!

Tu nešlo o cirkevný zbor, o spoločenstvo, o to, či zbor mal alebo nemal morálne právo po 10 rokoch na zmenu, ale o to, čo si vymyslieť na diskreditáciu farárky a poškodiť jej v CZ BECKOV za NESPOLUPRÁCU a odvolať ju zo zboru. A zneužiť na to cirkevníkov (vykonávatelia boli úspešní hlavne v dcérocirkvi Kálnica). Tu išlo, údajne, citujem „o vyšší záujem“. Teda žiadna podpora, žiadne povzbudenie, žiadna pomoc. Ale NIKTO z cirkevných predstaviteľov neočakával, že zbor si nenechá brnkať po nose, a že sa ozve!

Pokúsím sa v tejto kauze len okrajovo uviesť hlavne fakty, ktoré dosvedčujú o Kauze Beckov v roku 2014, na koho strane je pravda a kto koho klame. Viac si o Kauze Beckov môžete prečítať na stránke: <http://www.epst.sk/kaucha-beckov>.

1. **preto, že som sa na vlastnej koži presvedčila, že cirkev nejde cestou Pána Ježiša Krista**, nemá víziu a nesleduje cieľ, ktorý jej On dal, že neslúži, ale čaká, aby jej slúžili, som jednou zo zostavovateľov Reformačných listov. Reči sa v EPsT píšú, ale skutek utek! Niektí nechce a netuži, aby v našej cirkvi bol pokoj a zavládla atmosféra dobrých vzťahov, ale neprestajne pribíja nenávistné klince do ľudských sŕdc, a robí to veľmi erudovane – necháva konať „SVOJICH“ a ešte pešakov.

2. **áno, pôsobila som v CZ Beckov od r. 2004 – do 2014**, a moje pôsobenie nevykazovalo známky zhubnej choroby. Hoci aj ja som len človek, uvedomujem si, že som hriešnik a mám aj ja svoje chyby, ale neporušila som ani CPP, ani neboli žiadne finančné, či iné problémy. Viem aj o tom, že není ten, čo by se líbil všem alebo, že žiaden cirkevný zbor nie je vlastníctvom, ani mojím, ale ani toho duchovného/duchovnej, čo je v zbere od nepamäti (či od r. 1995 alebo ešte skôr). Vždy sme sa snažili riešiť si veci v pokoji na presbyterstvách a konventoch. Financie a účtovníctvo boli transparentné. **Môj prístup a vedenie cirkevného zboru boli v poriadku, čo cirkevníci vyslovili aj** na výr. konvente vo februári 2014. Ale v septembri sa udial TAKÝ scenár, ktorý súdny človek nevymyslí, ktorý sa v histórii cirkvi nestal a verím, že už sa ani nikde nezopakuje. Ved' čítajte ďalej. Považujem preto za účelové a vykonštruované obvinenie, že ja som spôsobila v zbere rozkol! Ktosi pri tejto kauze povedal, *ses. farárka Cipciarová 10 rokov ustála v cirkevnom zbere a počínala si dobre, ale ku zmene došlo v r. 2012, keď ňou oslovený brat Kočický sa stal dozorcóm a po čase zistil, že z koho bude mať väčší prospech. Po roku a pol sa oľúkal aj s niektorými presbytermi, a potom sa stačilo lojálne správať a spolupracovať ...* (toto asi všetci v Kálnici, netušia. Získal si ich iba kvôli jeho dedkovi, ktorý v CZ počas vojny pôsobil ako ev. farár). V tom čase som ani len netušila, že v cirkvi sú tak vážne problémy (a v mnohých c.zboroch!!!), a že sú snahy získať si cirkevníkov, dozorcov a hlavne farárov na „svoju stranu“ alebo, ak chcete „do svojej strany“ – to sú tzv. pohodlní, spolupracujúci, lojálni a servilní, ale ochotní jeden druhého zradiť. No a mňa teda onálepkovali: nepohodlná, nespupracuje! Preč s ňou z Považského seniorátu! Pripomína mi to dobu bývalého režimu. Pohlavári odpaľujú nepohodlných.

3. **Svojím prístupom a vedením som v cirkevnom zbere spôsobila** jedine to, že sa ma cirkevníci aj z Beckova aj

z Kálnice zastali! Konali len to, čo im umožňuje demokratický charakter ECAV, Cirkevná ústava a CPP.

4. Kandidačné presbyterstvo (KP) – bolo zvolané o mesiac neskôr, čo je v rozpore s Cirkevným zákonom č. 11/1994 § 8 bod (5) (3. 9. 2014; volebné obdobie uplynulo 3. 11.), bolo zjavne zmätočné a vopred zmanipulované (to je svedectvo tých, čo na ňom boli). Či som bola alebo nebola kandidovaná si môžete prečítať v zápisnici na vyššie spomenutej stránke. Najskôr pozvanie Mgr. Moniky Cipciarovej ZA:20, Proti:0, ale potom tajné hlasovanie: 10:10. Prijaté bolo uznesenie o vypísaní súbehu, do ktorého sa nemôžem prihlásiť, tak mi to tam oznámila seniorka. **Zbor s rozhodnutím KP nesúhlasil** a mal plné právo sa v zmysle Cirkevného zákona č. 15/1994 § 9 písm. a a § 10 písm. a) ODVOLAŤ. Aj to urobil!

- cirkevníci (pribl. 60 podpisov) napísali **Odvolyanie voči zmanipulovanému kandidačnému presbyterstvu**. Vrchnosti a tej jednej desiatke presbyterov sa to nepáčilo – nazvali to „vojnu v Beckove“. Dokonca potom stiahli na svoju stranu aj ďalších pár (bolo to dosť tvrdé, ako to robili!)presbyterov. Odvolanie rieši zborový konvent CZ č. 15/1994 § 11 bod1 druhá veta.

- **Odvolyací konvent** v Beckove (19. 10. 2014), žiadal nové kandidačné presbyterstvo a zaviazal presbyterov (OS GS 17/2005), aby farárku posunuli na volebný konvent, aby rozhodovali konventuáli, a nie 10 presbyterov!

- do tohto demokratického rozhodovania zboru prišla ďalšia rana zo Zvolena. Dištriktuálny biskup **neprekoval** svoj zámer, menovať farárku do iného zboru (cirkevný zákon 14/1994 §3), iba zatelefonoval a oznámil, že zasiela menovací dekrét do CZ Rimavská Píla. Využila som možnosť podľa § 6 bod 2 cit. z. voči takémuto unáhlenému rozhodnutiu sa odvolať. Odvolanie dostalo dištriktuálne presbyterstvo, ktoré v tom čase nemalo žiadnych síl, aby tú krivdu zastavilo. Svojím konaním brat biskup porušil CPP, lebo vstúpil do rozhodovania zborového odvolacieho konventu.

- cirkevníci spolu, ale aj jednotlivci, písali listy biskupom – generálnemu aj dištriktuálnemu, aj sen. presbyterom.

- podpísali petíciu za menovanie námestnej farárky do CZ Beckov, kým si zbor dá situáciu do poriadku. Nevyhovené!

- seniorka mi oznámila, že zvažuje podať na mňa disciplinárne konanie. Za čo? ... je toho viac – mi povedala (prítomni nič nebolo, žeby zastrašovanie!!?). Neskôr zodpovednosť presunula na predsedníctvo Rimavského seniorátu.

- cirkevníci dvakrát navštívili dištr. biskupa vo Zvolene. Vždy však narážali na odpor, tvrdosť a aroganciu. Nepochodili!

- podporu v situácii, do ktorej sa dostal cz aj farárka vyjadrilo aj ZED.

- 17.11.2014 prišla polícia ku ses. kostolníčke, br. kurátorovi a na evanj. faru riešiť **podané trestné oznámenie zo str. Kočického**. Toto je už jasný prejav spolupráce s vedením cirkvi.

5. **Od 4. 11. 2014 sa stala administrátorkou seniorka POS**, ktorá pôsobí v Lubine, čo teda nie je v zmysle zákona vôbec susedný cirkevný zbor(CZ č. 11/1994 § 9 bod 2; medzi Beckovom a Lubinou sú na jednu stranu cz: Nové Mesto n/V, Bzince p/Javorinou, Dolné Srnie, Moravské Lieskové, či Trenčianske Stankovce na opačnú stranu) a v tomto čase **začali presbyteri z Kálnice uvažovať o oddelení dcérocirkvi od matkocirkvi**, vyvíjali tlak na ľudí a dali si to odsúhlasit aj na

konvente v Kálnici v 5/2015, bez rozhodovania na presbyterstve.

- v Beckove sa konal zborový konvent, bol riadne pripravený, zvolaný v súlade s CPP, a preto platný. Konventuáli prijali uznesenia, ktorými **odvolali z funkcie zborového dozorca (CÚZ č. 1/1993 čl. 17 bod 2 písm. d))** a neschválili kňazskú správu seniorky. Seniorka vzápätí podala aj so sen. dozorcem odvolanie proti týmto uzneseniam. Zaoberalo sa tým sen. presbyterstvo, ktoré celý zborový konvent v Beckove vyhlásilo za neplatný. Takéto uznesenie je nezmyselné, lebo podľa uznesenia OS GS ECAV č. GS-4/2003-3 seniorálne presbyterstvo nemá kompetenciu zaoberať sa odvolaním proti uzneseniam zborového konventu. Tá patrí výlučne cirkevnému súdu, a to z dôvodu, že bol odvolaný cirkevný predstaviteľ z funkcie CZ č. 11/1994 § 40 bod 1. Neskôr OS GS prijal enunciat, v ktorom je opísané, aký postup musí byť zachovaný pri odvolávaní cirkevného predstaviteľa. **Tu treba povedať, že keď bol dozorca odvolaný, platilo ešte „A“ – kto volí, ten odvoláva.** Oficiálne je právoplatne odvolaný. Ale pritom neustále vo funkcii!!! Prečo? ... Nieкто to tak chce ... Je to akýsi prejav vďaky za vykonané služby v cz?

6. **Opäť, seniorálny konvent** konal len vďaka cirkevníkom, ktorí išli do Adamovských Kochanoviec (marec 2015). Keď sa dostal bod: situácia v CZ Beckov do programu SK na jeho začiatku, tak zborový dozorca s delegátkou z Kálnice odtiaľ doslova ušli. Cirkevníci objasnili situáciu v cz Beckov. **Vďaka tomu a príhovoru brata dištr. dozorca Vladimíra Daniša** Seniorálny konvent POS prijal uznesenie, ktorým bolo predsedníctvo POS zaviazané nanovo urobiť kandidačné presbyterstvo v Beckove ...

7. Stalo sa tak 15. 4. 2015. **Nie je však pravda, „že farárka Cipciarová na ňom získala ešte menej hlasov, ako na tom prvom kandidačnom“.** Časť presbyterov síce naliehala na predsedníctvo POS, aby zaradili moje kandidovanie, ale nestalo sa. Ako som mohla teda získať hlasy, keď o mne vôbec nehlasovali?! Práve naopak. Prijali uznesenie o vypísaní súbehu a Juríková vtedy prehlásila, že sa môže prihlásiť aj Cipciarová. Môže seniorka zavádzať a nebyť úprimná?

8. Prihlásila som sa do súbehu. Po skončení súbehu však **seniorka neoznámila** cirkevnému zboru prihlásených kandidátov (CZ 11/1994 § 13 bod 3). Urobila tak až o mesiac neskôr a bez uvedenia mien, s tým, že obaja kandidáti nedostali súhlas od predsedníctva ZD. **Dištriktuálny biskup mi neudelil súhlas.** Druhý kandidát nedostal súhlas od dištr. dozorca Vladimíra Daniša, no aj napriek tomu dištr. biskup využil svoju (právo)moc a menoval ho do, už vtedy, rozhádaného, nejednotného cz za námestného farára, v ktorom už nerozhoduje o svojich záležitostiach cirkevný zbor alebo farár, ale jedine vrchnosť naklonená kálnickým presbyterom. Zápisnice sa upravovali, nedávali podpisovať overovateľom do Beckova a iné porušenia predpisov s podporou P-POS ba v tieni stojí aj presbyterstvo POS ...

- v CZ Trenčín sa uvoľnilo miesto zborového kaplána (sept. 2015), oslovilo ma zb. predsedníctvo s možnosťou prísť slúžiť. S rodinných dôvodov a návrhu na disciplinárne konanie (ak prevezmem úrad), som súhlasila a dala si niekoľkokrát žiadosť na Zbor biskupov – odpoveď zamietavá, platí menovací dekrét! Cirkevný zbor Trenčín však zostal jeden rok bez kaplána! Bola

som tiež telefonicky oslovená z CZ Brezno, ani nedošlo k nejakým oficiálnym listovým pozvaniam, lebo zastrašovanie zo strany P-ZD zavážilo až tak, že tí, čo o pozvaní vedeli, ho napokon zatajili.

9. Gen. dozorca podsúva čitateľom medzi riadkami neoverený a klamný názor, že ja som mala mať vplyv na to, ako sa žilo a pracovalo v zbore nám. farárovi. K tomuto sa nebudem vyjadrovať, súdny človek si z prečítaného urobí obraz veľmi rýchlo, a pochopí odkiaľ vietor fúka.

10. Ku ostatným veciam osobného a rodinného charakteru, neviem, čo by som dodala. Máme nejaký predpis alebo Boží zákon, ktorý prikazuje, kde má manžel/ka farárky/ra sa zamestnať, aby to vyhovovalo nadriadeným? Nemali by sme v tomto smere vytvoriť nejaké nové predpisy, zákony? Čo všetko chce vrchnosť kontrolovať, pranierovať a prikazovať? A cirkevný zbor v r. 2012 prenajal manželovi pôdu (bola som na MD, zbor bol administrovaný).

10. **Ja nerešpektujem kompetencie nadriadených?** Zaujímavé! Vždy som sa snažila rešpektovať, ale nikto o tom nepísal. Nie sú nám náhodou príkladom v nerešpektovaní človeka, rodiny, či samotných CPP práve **samotní kritici, ktorí nerešpektujú nič, nezákonne vstúpili do volebného procesu v Cirkevnom zbore ECAV na Slovensku Beckov v 2014/2015**, – porušovaním predpisov, nerešpektujúc vôľu cirkevníkov, ani rozhodnutia zborových konventov, ani seniorálneho konventu? Tak to je aj v prípade odvolania zborového dozorca z funkcie nerešpektujúc rozhodnutia zboru ani dištriktuálneho presbyterstva ba ani druhostupňového orgánu: dištriktuálneho súdu! Až rozhodnutie Generálneho súdu rešpektujú, lebo je v ich rukách! **Nerešpektovaním demokratických princípov v ECAV sami dávajú najavo, že im nie sú sväté.**

Tri roky som mlčala o tejto kauze, ale teraz po všetkých urážkach a nepravdách – už dosť. Nemôžem mlčať. To, že brat Lukáč zastáva vysokú cirkevnú funkciu neznamena, že má pravdu! Funkcia je jedna vec a osoba a jej úmysly, je vec úplne iná. Funkcia nikoho neopravňuje k tomu, aby zavádzal a zverejňoval informácie, ak ich nepodloží faktami. Funkcie nás zaväzujú k vyššej zodpovednosti za zverenú vec.

Poďakovanie posielam do CZ Beckov za všetko, čo sme spolu za 10 rokov mohli prežiť, za milé prijatie a pekné spoločenstvá a priateľstvá s mnohými aj za zápas o pravdu a spravodlivosť. Pozdravujem vás slovami apoštola Pavla Korintským 1, 4: „*neprestajne ďakujem Bohu za vás, za Božiu milosť, ktorej sa vám dostalo v Kristovi Ježišovi ...*“ a Filipským 1, 27 - 29: „*len nažívajte tak, ako je hodné evanjelia Kristovho, aby ... počul som o vás, že stojíte v jednom Duchu a spolu ako jedna duša bojujete za vieru v evanjelium. Protivníkom sa ničím nedajte zastrašiť; to bude znamením, a to od Boha, im, že hynú, vám, že budete spasení. Lebo vám sa dostalo milosti pre Krista, aby ste nielen verili v Neho, ale aj trpeli pre Neho.*“

Situácia v ECAV si vyžaduje rozlišovať dobré od zlého, pravdu od klamstva; žiadať fakty, vysvetlenia, objasňovať a komunikovať. **Hoci už mnohí máme toho dosť, lebo je to boj s veternými mlynmi.**

Na záver jednu odvážnu otázku: viete si predstaviť, že by sa J. M. Hurban narodil o 150 rokov neskôr a povedzme, že by mal pôsobiť v súčasnej ECAV na Slovensku? ... Už by nebol „vylčený“ iba z luteráka ...

Monika Cipciarová

OPERA HRAD PREPEVNÝ S ÚSPECHOM UVEDENÁ

S vďakou voči Pánu Bohu a s radosťou v srdci vám oznamujeme, že sme s veľkým úspechom uviedli dielo svetového formátu – operu Hrad prepevný, a to 7. 7. v Kežmarku a 9. 7. v Prešove. Víťazoslav Kubička, slovenský hudobný skladateľ skomponoval k 500. výročiu Reformácie novú duchovnú operu s názvom Hrad prepevný, venovanú osobnosti Martina Luthera. Prostredníctvom postavy Starého kňaza v podaní Petra Šuberta sa pred divákmi odvíja životný príbeh Lutherovho života. Roman Krško ako predstaviteľ hlavnej úlohy Martina Luthera interpretuje Lutherov zápas s vtedajšou cirkevnou mocou, chápaním Boha a viery. Katarína von Bora, ktorú stvárnila Marianna Gelenekyová približuje rodinný život Luthera, ich manželskú lásku. Andrea Hulecová ako Diabol a Výchytka vstupuje do deja ako výraz odporu cirkevnej vrchnosti voči Lutherovi a zároveň ako pochybnosť o jeho správnom konaní. V závere je táto postava premenená v človeka, ktorý prijal Krista.

Operné dielo sme teda prvý krát uviedli v kežmarskom nádhernom artikulárnom chráme, ktorý si tento rok pripomína 300. výročie postavenia. Tešíme sa, že operu, ktorú v Kežmarku videlo asi 600 divákov, budú môcť vidieť aj iní na obrazovke RTVS, a to 31. októbra, keďže práve z Kežmarku sa uskutočnil záznam opery. Vyslovujeme touto cestou úprimné poďakovanie za vrúcne prijatie tohto diela v Kežmarku, za mimoriadne vydarenú organizáciu bratovi farárovi Romanovi Porubänovi, ako aj celému CZ ECAV Kežmarok.

Okrem hlavných sólistov Romana Krška, Marianny Gelenekyovej, Andrey Hulecovej, Petra Šuberta, účinkoval Dievčenský spevácky zbor Rozhlasu a televízie Slovenska, miešaný spevácky zbor ANIMA CANTANDA pod vedením Viery Jägerovej, Spevokol cirkevného zboru ECAV Kežmarok pod vedením Romana Porubäna, hudobníci: Gregor Regeš – violončelo, Denisa Stašková – klavír. Hudobného nastudovania opery sa ujal dirigent Adrián Kokoš, ktorý s úspechom dirigoval obe predstavenia, hoci si pred necelým mesiacom zlomil pravú ruku, a tak dirigoval len ľavou rukou. Na príprave celého hudobného projektu sa



intenzívne, s láskou a pochopením podieľal evanjelický farár Roman Porubän. Vďaka brat farár, vďaka Kežmarok!

Naše krátke turné s operou pokračovalo predstavením v Prešove, a to v Mestskej športovej hale v rámci 20. Dištriktuálneho dňa Východného dištriktu ECAV na Slovensku. S dojatím sme sledovali ako 2000 ľudí spontánne a s nadšením prijalo operu a tleskalo takmer po každom väčšom hudobnom úseku. Reakcie publika boli pre nás tou najlepšou odmenou za mesiac intenzívnych príprav účinkujúcich, ale aj celého organizačného tímu. Ďakujeme Biskupskému úradu VD ECAV za pozvanie do Prešova, bratovi farárovi Petrovi Mihočovi za mimoriadne osobné nasadenie a pomoc pri realizácii opery v Prešove. Vďaka evanjelici, vďaka Prešov!

Najbližšie predstavenia, ak Pán Boh dá, sa uskutočnia v nemeckom evanjelickom kostole v Modre 25. 8. a v evanjelickom kostole v Necpaloch 10. 9. 2017.

Slávnostná premiéra opery Hrad prepevný sa bude konať v historickej budove Slovenského národného divadla v Bratislave v deň výročia Reformácie 31. októbra 2017 v sprievode Symfonického orchestra RTVS pod taktovkou dirigenta Adriána Kokoša.

Nech je opera Hrad prepevný symbolom reformačnej obnovy našej cirkvi, nech je povzbudením veriacich srdc našich evanjelikov, nech je oslavou Božieho mena a Božej lásky! Amen.

Eva Bachletová



REFORMAČNÉ OKIENKO

JOSEF LUKL HROMÁDKA: Evangelium otrása cirkví.
In: OD REFORMACE K ZÍTRĚKU. Praha: Kalich, 1956, s. 249 – 250.

„Z milostivej vôle Božej sme boli postavení práve teraz pred ťažkú a bolestnú úlohu sebaskúmania a sebaoslobodzovania, t.j. sebaskúmania a sebaoslobodzovania mocou Ducha Svätého, ktorý je Duchom pravdy a slobody. Vďačne prijímame odkaz našich otcov a radostne využívame to, čo vytvorili v cirkevných, bohoslužobných, vychovávateľských a vyznávačských formách. Chceme v najplnšej miere chápať Ježišove slová, že prišiel naplniť, nie rušiť. Každá zmena v stavbe cirkvi, vo vieroučných výrazoch a v bohoslužobných spôsoboch musí prameniť v hlbšom a mocnejšom pochopení Evanjelia. K zmenám v cirkvi musí dochádzať zvnútra, nie zvonku. Ale práve o to ide, že ľudské vnútro a svätyne cirkvi musia byť prečistené a naplnené, naplnené a prečistené prítomnosťou Toho, o ktorom priniesli apoštolovia radostnú zvesť. Ak vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní (J 8,36).

Ale nezabudnime, že pravá sloboda v Kristu neprináša lahodný pocit istoty a pokoja. Pravá sloboda je skôr prevratnou, revolučnou silou, ktorá láme putá, na ktoré sme si zvykli a ktorá sa stala časťou nášho života. Pravá sloboda v Ježišovi Kristovi nám ukazuje len dočasnú, prechodnú a relatívnu platnosť mnohých cirkevných poriadkov a zvyklostí. Snáď najdôležitejšou otázkou dnes je práve otázka a skutočnosť tejto slobody viery. Slobody, ktorú môžeme len prijať, ktorú si sami nemôžeme vydoberať, slobody, ktorá nám je v ukrižovanom a zmŕtvychvstalom Kristovi znovu a znovu dávaná a ktorá nezávisí od vonkajších, právnych, politických a hospodárskych foriem. Keď prechádzame svetom a pozeráme na život cirkvi vo všetkých svetadieloch, presvedčíme sa, že aj dnešné svetové udalosti sú nástrojom v rukách Hospodinovej milostivej prozreteľnosti, že sú vždy prstom nad nami a nad spôsobom nášho myslenia a našej praxe“.

(preklad s miernou úpravou **Peter Gažík**)

REKREÁCIA A ODPOČINOK – AKO (NE)ODPOČÍVAŤ

Slovo rekreácia pochádza z latinčiny a značí: re-creatio, čiže znovu-stvorenie

PRÁCA A ODPOČINOK

Náš život má rytmus práce a odpočinku – rekreácie. Človek má aj odpočívať a dovoliť i druhým, aby si mohli oddýchnuť. Práca patrí k nášmu životu, no nemá nás zničiť.

PRESTÁVKA A VOLNÝ ČAS

Zmyslom *prestávky* je, že sa zotavíme z práce, kvôli ďalšiemu pracovnému výkonu. Prestávka je článkom pracovného procesu. Zmyslom *voľného času* však nie je iba to, aby sme mohli pracovať lepšie, dlhšie a bez poruchy. **Zmysel voľného času je, aby človek** (i vo svojej pracovnej funkcii) **zostal človekom**. *Bez voľných chvíľ je človek neúplný a akoby rozkúskovaný na časti.* (Romano Guardini)

ODPOČINOK a rekreácia MÔŽE BYŤ:

- * príležitosťou načerpať sily pre telo i ducha
- * časom pre blízkych ľudí: deti, manžela/manželku, starnúcich rodičov, priateľov
- * skvelou príležitosťou, aby sme zistili, že bez nás sa svet nezrúti, ani nezastaví
- * príležitosťou obdivovať Božie dielo a ďakovať zaň Bohu
- * príležitosťou zamýšľať sa nad sebou samým, pozrieť sa na seba a život pod iným zorným uhlom
- * príležitosťou na (pre)hodnotenie zabehaných životných ciest
- * obdobím, keď máme dostatok času pre Boha

ODPOČINOK NEMÁ BYŤ:

- * dobou horúčkovitého pobehania od mesta k mestu, od pamiatky k pamiatke...
- * časom pre hektické zbieranie zážitkov, ktorými neskôr ohúrime svojich priateľov
- * otrockou prácou
- * iným výrazom pre lenivosť

KRITÉRIUM DOBRÉHO ODPOČINKU:

z dobrej rekreácie sa nemusíme rekreovať...

KTO SI NEVIE ODPOČINÚŤ mal by premýšľať nad tým:

- * ako dôveruje Bohu, ktorý sa o nás stará...
- * či neočakáva všetko od seba – svojich (obmedzených) síl a možností ...
- * ako vie spolupracovať s druhými ľuďmi a s Bohom
- * či sa mu práca nestala bohom, drogou, a zmyslom všetkého

ČLOVEK, BOH A ODPOČINOK

Tak riekol Hospodin: Postavte sa na cesty a pozerajte, pýtajte sa na odveké chodníky; kde je cesta k dobru, choďte po nej, a nájdete odpočinok pre svoju dušu. (Jeremiáš 6, 16)

Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie! (Matúš 11, 28)

Prevzaté z internetu, redakčne upravené

OKIENKO MoS

„Bud' modly alebo Boh! Nie aj – aj.“

Kniha Józuova 25, 15 – 25

Kresťanstvo nemalo nikdy ideálnejšie podmienky na šírenie, ako mu dnes ponúka Západná civilizácia. Napriek tomu cirkvi v Európe dlhodobo fatálne zlyhávajú v šírení Kristovho evanjelia. Počet Ježišových nasledovníkov sa, dokonca, rýchlo znižuje a kedysi kresťanský kontinent sa znova stáva „pohanským“. Prečo je to tak? Znamená to, že kresťanstvo v Európe je odsúdené na smrť? Dá sa tento vývoj zvrátiť? Má zmysel vôbec sa o to pokúšať?

Nezostáva nám teda iné, než priznať si, že sme v posledných desaťročiach, či skôr storočiach totálne zlyhali v našom základnom poslaní – rozširovaní Kristovej Dobrej zvesti. Viac a horlivejšie sa uctievajú a obhajujú formy a obrady, ktoré v dnešnej dobe pri komunikácii evanjelia už dávno stratili relevantnosť. Nerozumie im nielen mladá, ale ani stredná generácia. A pritom tu ide o zásadný vplyv na život – ak veríme, že evanjelium Ježiša Krista je univerzálne, má rozhodujúci vplyv na život a smrť.

Kde sa z cirkvi – nevesty Pána Ježiša, stratila vášeň ku Kristovi, obetavosť, vrúcnosť, zbožnosť, horlivosť, plač za stratených, rast k poznaniu Pána, svätosť???? Mohli by sme v tomto výpočte pokračovať, ale možno je skôr potrebné sa zamyslieť, a ešte skôr ísť na kolená, do pokánia a horlivých modlitieb.

Čo, alebo koho sme si, milé sestry a bratia, vlastne vyvolili? Józua v tom mal jasno a dôrazným spôsobom to aj komunikoval celému Izraelu: „**Ak sa vám nepáči slúžiť Hospodinovi, vyvolte si dnes, komu chcete slúžiť, či bohom, ktorým slúžili vaši otcovia za Veľriekou, alebo bohom Amorejcov, v krajine ktorých bývate. Ja však a môj dom budeme slúžiť Hospodinovi**“ Joz 24, 15. Vyvolil si a vložil do toho celý život.

Rozhodnime sa slobodne, ale zo všetkými následkami za alebo proti. Zlatá stredná cesta je „diablovou“ cestou. Sám Boh po nás túži, chce nás prijať, urobil už k tomu všetko potrebné vo svojom Synovi – ale my sa musíme „**oddeliť, vyjsť spomedzi sveta, nedotýkať sa nečistého**“. To Boh za nás neurobí, ale podá nám pomocnú ruku. Tak, prosím, neváhajme, kým je čas – aby sme boli cirkvou „**svätou, bez úhony, Kristovou**“, ako „**jasné hviezdy vo vesmíre**“ pre tento skazený, mŕtvy svet. Kristus je jediná nádej. Amen.

Stano Kocka

„Pred svitom vstávam; volám o pomoc; a dúfam v Tvoje slovo“. Žalm 119, 147

Milí bratia a sestry,

pozývame vás zotrvať v modlitebnej reťazi aj naďalej za našu cirkev a za rokovania dištriktuálnych presbyterstiev a generálneho presbyterstva, ako aj ďalšie potreby v cirkvi.

V modlitebnej reťazi budeme pokračovať každý deň v ranných hodinách medzi 6:00 – 8:00, na 5 – 10 minút sa stíšime k prečítaniu si Božieho Slova a k modlitbe.

Pane Ježiši, vieme, že jedine Ty nám pomáhaš niesť naše bremená, a že ak sa Ti poddáme a vyznáme Ťa pred ľuďmi, Ty sa ku nám priznáš, vypočuješ a oslobodíš nás a žehnáš nám. Prosíme Ťa za tých, ktorí sa nachádzajú v akomkoľvek trápení, či už pre rôzne nemoce, choroby alebo starosti, vlej im nádeje a lásky; prosíme aj za osamelých, ktorí sú bez pomoci, za rodiny, z ktorých sa vytratila úcta, vernosť, dôvera, láska a ochota navzájom si slúžiť a pomáhať. Ukáž všetkým nám cestu do zborového spoločenstva, kde nájdeme duchovný domov. Nauč nás vzájomne niesť bremená, veď nás k tomu, aby sme sa modlili za seba navzájom, aby sme sa vedeli chápať a pomáhať si. Keď na nás dolieha všelijaké pokušenie, keď sa nás zmocňujú zlé túžby, či strach alebo hnev, prosíme Ťa, zastav nás a ukáž východisko zo slepej uličky. Pripomínaj nám, že tak, ako si sa Ty obetoval za nás, aj nám pomôže, keď sa dokážeme vydať do služby našim drahým. A pripomínaj nám svoje zaslúbenie: Ajhľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta. Veď nás svojím Svätým Duchom, aby sme nezblúdili, a tak nestratili večný príbytok v nebesiach. Amen.

**VÝZVA PRE FUNKCIONÁROV CIRKEVNÝCH ZBOROV k reštrukturalizácii**

Generálny dozorca v rozhovore pre EPsT (14. 6. 2017) informoval evanjelickú verejnosť o tom, že *podklady na reštrukturalizáciu sú dokončené, je dost materiálu, na základe ktorého možno rozhodnúť. ... a dodáva, že závery komisie sú od Veľkej noci v zboroch a je možné sa k nim vyjadriť. ...* Novembrová synoda by sa mala venovať len tejto problematike. Je dost času na diskusiu – uvádza gen. dozorca.

Bratia a sestry, zboroví dozorcovia a dozorkyne, vaši zástupcovia, kurátori, presbyteri – radi by sme Vás oslovili: **napište nám, stručne, či ste sa už vo vašom cirkevnom zbore vyjadrovali k otázke reštrukturalizácie, alebo to ešte len plánujete.** A či v tom máte prehľad, či jej rozumiete, a ku akým záverom ste dospeli.

Svoje názory nám, prosíme, pošlite na adresu: listy@evanjelickajednota.sk – radi by sme o týchto záležitostiach písali otvorene.

PODPORTE, PROSÍM, NAŠE ÚSILIE ZA OBNOVU CIRKVI – FINANČNE A MODLITEBNE!

Evanjelická jednota je dobrovoľné združenie členov Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku (ECAV). Vzniklo v roku 2013. K jej cieľom patria: rozvoj bratsko-sesterských vzťahov, modlitebného spoločenstva, vzdelávania laických pracovníkov a prehĺbovanie vnútromisijnej práce v cirkvi, podpora aktivít, ktoré vedú k obnove jednoty a dôvery v cirkvi medzi ordinovanými (duchovní pracovníci) a neordinovanými ako i podpora spolupráce jednotlivých občianskych združení, organizácií a organizačných zložiek v ECAV.

Podporte, prosím, finančne alebo modlitebne náš projekt č. 1.:

Budovanie a rozvoj nového komunikačného a misijného nástroja – Reformačných listov, ktoré sú dostupné emailom a na internete. Chceme byť moderným evanjelickým médiom, ktoré bude reflektovať činnosť ECAV na Slovensku s misijným zámerom. Číslo bankového účtu Evanjelickej jednoty o. z. je: IBAN: SK32 7500 0000 0040 2009 7346. Do poznámky uveďte **Reformačné listy** alebo uveďte variabilný symbol číslo: 4024. Ďakujeme.

Sekcia H.E.L.P. – EJ, o. z. pripravuje a podporuje aj ďalšie projekty, ktoré sú dôležité pre obnovu našej cirkvi, nášho historického vedomia a pre rozvoj tvorivého potenciálu a uplatnenia talentov, ktorými nás obdaril Hospodin.

K týmto projektom patria ďalej aj:

- p. č. 2.: **Zostavenie legislatívneho návrhu** (vytvorenie paragrafového znenia) **novelizácie ústavy za účelom decentralizácie ECAV na Slovensku a vzniku troch dištriktov, vrátane dôvodovej správy**
- p. č. 3.: **Správa o stave ECAV na Slovensku (Biela kniha)** – jej súčasťou bude aj prieskum názorov cirkevných zborov a členov cirkvi k aktuálnym otázkam stavu a rozvoja cirkvi. Chceme sa inšpirovať našimi predkami, ktorí zostavili v roku 1930 podrobný Almanach evanjelickej cirkvi tak, aby sme získali ucelený obraz o činnosti našej cirkvi v období po roku 1989.
- p. č. 4.: **Vytvorenie Ústavu pamäti ECAV na Slovensku** – najmä za účelom dokumentácie prejavov prenasledovania cirkvi a šírenia informácií o týchto prejavoch. Aj naša ECAV na Slovensku bola v období totality vystavená prenasledovaniu, jej činnosť bola ochromená, a preto sa chceme toto obdobie pokúsiť zmapovať s pomocou odborníkov – historikov, vedeckých a akademických pracovníkov.
- p. č. 5.: **Projekt podpory obnovy, ochrany a prezentácie kultúrneho dedičstva vrátane vytvorenia nového centrálného archívu a múzea evanjelických kultúrnych hodnôt**. Táto oblasť je predmetom dlhodobej diskusie v ECAV na Slovensku, mnohé kroky sa už podnikli, boli by sme však radi, keby sa nám podarilo v spolupráci s odborníkmi, spolupracovníkmi cirkvi, podporou štátu a našej cirkvi položiť reálne základy nového centrálného archívu ECAV, ako aj pomôcť pri budovaní múzea, ktoré by dokumentovalo rozmanitosť duchovného a kultúrneho dedičstva ECAV na Slovensku.

Ak máte záujem podporiť naše aktivity ako podporovateľ, sympatizant alebo člen EJ, o. z. – Sekcie HELP napíšte nám na adresu help@evanjelickajednota.sk a obratom Vám zašleme prihlášku. Ďakujeme.

SPOLUPRÁCA

Bratia a sestry, vydávanie Reformačných listov (RL) je postavené na spolupráci, aktívnom prístupe a otvorenosti pomenúvať problémy, ale i navrhovať riešenia. Ďakujeme vám za pozdravy a povzbudzujúce slová uznania, a že sa modlíte za našu cirkev. V RL ponúkame priestor na prezentovanie informácií o dianí vo Vašich cirkevných zboroch a spoločenstvách. Podelte sa s nami o Vaše skúsenosti a rady z Vašej služby a života v cirkevných zboroch. Radi preberieme aj vybrané články z Vašich zborových časopisov. Ponúkame priestor na oznamy. Kontaktujte nás, prosíme, na nižšie uvedených adresách. Veríme, že vzájomnou spoluprácou dokážeme budovať jednotu, obnovovať dôveru a zvyšovať transparentnosť fungovania cirkvi. Pomôžte nám, prosíme, pri distribúcii Reformačných listov. Nie všetci majú a používajú email a internet. Chceme ich doručiť na farské úrady, do kostolov, do našich spoločenstiev a predstaviteľom cirkvi v rôznych funkciách. Pomôžte nám takto otvárať a viesť diskusie a dialóg o smerovaní k obnove a rozvoju. Tešíme sa na vašu spoluprácu a prosíme o vaše modlitby. Nech vás Pán zachová v pokoji, v láske a v túžbe pomôcť obnove cirkvi.

Kontakt na tím Reformačných listov:

Sekcia HELP – Evanjelická jednota, o. z.
Partizánska 2
811 03 Bratislava

Zostavili:

Martin Kováč 0905 269 078
Monika Cipciarová 0948 254 765
Eva Bachletová 0905 813 782

Vaše podnety a skúsenosti čakáme tiež na adrese: help@evanjelickajednota.sk. Na emailovej adrese

listy@evanjelickajednota.sk sa môžete prihlásiť aj na odoberanie Reformačných listov e-mailom. Viac nezahmlených a pravdivých informácií si môžete prečítať na internetovej stránke <http://evanjelickajednota.sk>